

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 12Co/39/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413202213  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6413202213.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. E.XX, zastúpený SMOLKA & LAMAČKA advokáti s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 58, 821 05 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 924 118, proti žalovanému 1/: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX a žalovanej 2/: G. B. H. I., nar. X.X.XXXX, bytom C. D. E. XXX, o žalobe na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. mája 2017, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. mája 2017 vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 Eur v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e.

II. Vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 Eur v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. mája 2017 mení tak, že vzájomnú žalobu žalovaných 1/ a 2/, týkajúcu sa investícií, z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

### odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“) zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k CKN parc. č. XXX, záhrady o výmere 383 m<sup>2</sup>, k CKN parcele č. XXX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 671 m<sup>2</sup> a k stavbe rodinného domu súpisné číslo 70, postaveného na CKN parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, k. ú. C. D.. Zároveň okresný súd rozhodol tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu, A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. E. XX, prikázal nehnuteľnosti: CKN parcelu č. XXX, záhrady o výmere 383 m<sup>2</sup>, CKN parcelu č. XXX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 671 m<sup>2</sup> a stavbu rodinného domu súpisné číslo 70, postaveného na CKN parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, k. ú. C. D.. Ďalej Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodol tak, že zrušil podielové spoluvlastníctvo k CKN parcele č. XXX, záhrady o výmere 390 m<sup>2</sup>, k CKN parcele č. XXX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere 366 m<sup>2</sup> a k stavbe rodinnému domu súpisné číslo XXX, postaveného na CKN parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, k. ú. C. D. a tieto nehnuteľnosti prikázal do podielového spoluvlastníctva F. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, v podiele 1 a G. B., H. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, v podiele 1. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku Štátu priznal náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v pomere 25 % a voči žalovanej 2/ v pomere 25 %. Voči žalobcovi okresný súd

nepriznal štátu náhradu trov konania. O trovách konania strán sporu rozhodol okresný súd podľa ust. § 257 CSP tak, že stranám sporu nepriznáva náhradu trov konania.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. C. D., a to k domu číslo súpisné 70 postavenému na CKN parc. č. XXX, k CKN parc. č. XXX, druh pozemku záhrady o výmere 383 m<sup>2</sup> a k CKN parc. č. XXX, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere 671 m<sup>2</sup>. Uvedené nehnuteľnosti žiadal žalobca prikázať do svojho výlučného vlastníctva s poukazom na to, že ich užíva spolu so svojou rodinou od roku 2002, t. j. od smrti jeho matky. Podľa jeho názoru súčasná hodnota uvedených nehnuteľností je cca 132 776 €, pričom v čase, keď nehnuteľnosti začal užívať bola ich hodnota 232 750,- Sk (7 726 €). Rozdiel medzi všeobecnou hodnotou nehnuteľností v roku 2002 a súčasnou hodnotou preinvestoval on (žalobca). Žalobca žiadal zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo aj k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. C. D., a to k domu súpisné číslo XXX, postavenému na CKN parc. č. XXX, k CKN parc. č. XXX, druh pozemku záhrady o výmere 390 m<sup>2</sup> a k CKN parc. č. XXX, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere 366 m<sup>2</sup>. Uvedené nehnuteľnosti žiadal žalobca prikázať do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/ v podiele 1. Uviedol, že v čase nadobudnutia uvedených nehnuteľností bola ich hodnota cca 46 471 €, pričom ich hodnota v súčasnej dobe je cca 66 388 €. Žalovaní 1/ a 2/ nadobudli uvedené nehnuteľnosti dedením po nebohom bratovi žalobcu v roku 2011. Žalobca žiadal žalovaným 1/ a 2/ uložiť povinnosť zaplatiť mu sumu 19 916 €. Tvrdil, že pokiaľ ide o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX ako aj na LV č. XXX, nie je možná reálna deľba nehnuteľností. Žalobca poukazyval na rozsah investícií, ktoré vynaložil do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX a spochybnil rozsah investícií, ktoré prezentovali žalovaní 1/ a 2/ ako vynaložené do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX. Žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že súhlasia so zrušením podielového spoluvlastníctva vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX ako aj vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX. Súhlasili aj s tým, aby nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX boli prikázané do vlastníctva žalobcu a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/ v podiele 1. Súhlasili so stanoviskom žalobcu, že u nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu, reálna deľba nie je možná. Rozporovali tvrdenia žalobcu týkajúce sa ním uvádzanej hodnoty nehnuteľností, a to tak pokiaľ ide o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX ako aj o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX. Nesúhlasili ani s výškou výplaty, ktorú žalobca od nich požadoval. Žiadali, aby k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva došlo bez následnej povinnosti vzájomnej výplaty. Nesúhlasili s výškou a druhom investícií, ktoré si uplatnil žalobca. Po tom, čo súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil rozsah vykonaných investícií žalobcu a znalec určený súdom ich v znaleckom posudku ohodnotil, vzniesli námietku premlčania žalobcom uplatnených investícií. Aj oni si vo vzťahu k žalobcovi uplatnili investície, ktoré znalec J. K. L. v Znaleckom posudku č. 80/2016 ohodnotil sumou vo výške 18 669,97 €.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s LV č. XXX a s LV č. XXX, k. ú. C. D., so znaleckými posudkami vypracovanými J. K. L., s listinami predloženými stranami sporu, s uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 12D/193/2010 Dnot 131/2002, s osvedčením o dedičstve sp. zn. 10D/415/2002 a s ostatným spisovým materiálom. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že strany sporu nemajú záujem zotrvať v podielovom spoluvlastníctve nehnuteľností a že ich reálna deľba nie je účelná, preto podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. C. D., a to k domu súpisné číslo 70 postavenému na CKN parc. č. XXX, k CKN parc. č. XXX, druh pozemku záhrady o výmere 383 m<sup>2</sup> a k CKN parc. č. XXX, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere 671 m<sup>2</sup> zrušil a prikázal ich do výlučného vlastníctva žalobcu. Uvedený spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva navrhoval žalobca aj žalovaní 1/ a 2/. Ďalej zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. C. D., a to k domu číslo súpisné 248 postaveného na CKN parc. č. XXX, k CKN parc. č. XXX, druh pozemku záhrady o výmere 390 m<sup>2</sup> a k CKN parc. č. XXX, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere 366 m<sup>2</sup> a prikázal ich do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/ v podiele po 1. Uvedený spôsob vyporiadania navrhoval žalobca aj žalovaní 1/ a 2/. Na doplnenie okresný súd uviedol, že uvedený spôsob vyporiadania je spravodlivý s poukazom na rozsah dlhodobého užívania nehnuteľností stranami sporu.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 136 ods. 1 a 2, na ust. § 141 ods. 1 a 2 a na ust. § 142 ods. 1 zákona č. 40/12964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej v texte

len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“). Uvedol, že medzi stranami sporu bolo sporné, či má niektorá strana sporu druhú stranu sporu za podiel vyplatiť alebo nie a ak vyplatiť za podiel, tak v akej výške. Súd prvej inštancie za účelom zistenia všeobecnej ceny predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX a na LV č. XXX, k. ú. C. D. nariadil znalecké dokazovanie. Znalec J. K. L. vypracoval Znalecký posudok č. 81/2016, ako aj Znalecký posudok č. 80/2016. V Znaleckom posudku č.81/2016 určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. na sumu 95 200 €. Uvedené nehnuteľnosti súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu. Keďže žalobca bol podielovým spoluvlastníkom v 1, vznikla mu povinnosť vyplatiť žalovaným spolu sumu 47 600 € (95 200 € : 2). V Znaleckom posudku č.80/2016 určil znalec všeobecnú hodnotu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. na sumu 51 600 €. Uvedené nehnuteľnosti prikázal súd do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/. Keďže žalobca bol podielovým spoluvlastníkom v 1, vznikla žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vyplatiť žalobcovi sumu 25 800 € (51 600 € : 2). Vzhľadom na to vznikla v konečnom dôsledku žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spolu sumu 21 800 € (47 600 € - 25 800 €), čiže každému po 10 900 €. Žalobca si v konaní uplatnil investície, ktoré realizoval do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. za vybudovanie vodovodnej prípojky do domu a vodovodných rozvodov v dome v roku 2002-2003, vybudovanie pivnice pod domom v roku 2004-2005, vybudovanie oporných múrov vo dvore v roku 2007, realizácia betónovej platne pri studni a striešky nad studňou v roku 2005-2006, výstavba altánku s krbom v roku 2009, vybudovanie prístupovej cesty do garáže (dva pásy) v roku 2005-2006, terénne úpravy (svahovitosť pozemku) v roku 2002, oplatenie domu v roku 2005-2006, deka na prízemí, nové omietky, rozvody elektriny a vody v roku 2002, omietky, stierky, plávajúca podlaha, dlažba v kúpeľni v rokoch 2003-2004, práce v podkroví, deka – ťahanie múrov v roku 2004, nová strecha, komíny v roku 2005-2006. Ďalej vybuďoval terasu, schody do záhrady a verandu pristavenú k domu, pričom sám žalobca prehlásil, že uvedené vybuďoval v roku 2007 a rozvody v podkroví v roku 2006 a podlahy v podkroví v roku 2004. Po podaní znaleckého posudku (č. 81/2016) vypracovaného znalcom J. K. L. žalobca vyššie uvedené roky predmetných investícií nespochybňoval, roky uskutočnenia ďalších investícií upresnil v priebehu konania. Znalec J. K. L. uvedené investície ohodnotil v Znaleckom posudku č. 81/2016 spolu na sumu 76 360,52 €. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo dňa 22. 05. 2017 nerozhodol o tejto časti predmetu sporu. O tejto časti predmetu rozhodol Okresný súd Žiar nad Hronom doplniacim rozsudkom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017, v odôvodnení ktorého uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ v priebehu konania, po podaní Znaleckého posudku č. 81/2016 vzniesli námietku premlčania investícií, ktoré si v konaní uplatnil žalobca. Zdôraznil, že podľa vyjadrenia samotného žalobcu, uplatnené a znalcom ohodnotenú investície žalobcu do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. vykonal žalobca v rozmedzí rokov 2002-2009, pričom žalobu podal súd 20. 02. 2013, z čoho je zrejmé, že žaloba bola podaná na súd po zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe, preto žalobu v tejto časti zamietol.

1.4 Pokiaľ ide o investície žalovaných 1/ a 2/, ktoré žalovaní 1/ a 2/ vložili do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, žalobca namietal, že žalovaní 1/ a 2/ investovali do nehnuteľností bez jeho súhlasu, pričom poukázal na to, že urobil aj oznámenie na stavebnom úrade. Z listiny, ktorú súdu prvej inštancie žalobca predložil, označenej ako „Podnet na prešetrenie zo dňa 31. 01. 2012“ a ktorú žalobca doručoval Obci Stará Kremnička, vyplýva len to, že podľa jeho presvedčenia žalovaní 1/ a 2/ vykonávajú stavebné úpravy určite bez stavebného povolenia, nakoľko on žiadosť ako podielový spoluvlastník nepodával a ani nedával žiadne vyjadrenie. Bol teda toho názoru, že došlo k porušeniu zákona č. 50/1976 Zb., o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebného zákona). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že z uvedenej listiny nevyplýva, že by žalobca nesúhlasil s investíciami žalovaných 1/ a 2/ do domovej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, namietal len to, že žalovaní 1/ a 2/ nemajú stavebné povolenie. Poukázal tiež na vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných 1/ a 2/, kde právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že žalobca a ani žalovaní 1/ a 2/ si na vykonávanie investícií nedávali vzájomný súhlas; tieto voči sebe navzájom nepožadovali, a to vzhľadom na dohodu žalobcu a jeho nebohého brata (právneho predchodcu žalovaných). Konštatoval, že žalobca v konaní právne relevantným spôsobom svoje tvrdenia (nesúhlas s investíciami žalovaných 1/ a 2/ do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX) nepreukázal. Ďalej okresný súd konštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ žiadali priznať nasledovné vykonané investície: elektroinštalácia, vodoinštalácia vykonaná v roku 2011, nové stierky na vrchnom podlaží a podlahy v roku 2011 - 2012, znižovanie stropov na poschodí v roku 2011 - 2012, nové platové okná v roku 2011, prerábanie kúpeľne - nová sanita a dlažby v roku 2012. Znalec J. K. L. v Znaleckom posudku č. 80/2016 investície žalovaných 1/ a 2/ do domovej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX ohodnotil sumou 18 669,97 €. Vzhľadom na to súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 4 667,50 €. Znalec J. K. L. vypracoval dva znalecké posudky, Znalecký posudok

č. 80/2016 a Znalecký posudok 81/2016. Súd prvej inštancie mu uznesením sp. zn. 5C/30/2013 zo dňa 03. 05. 2016 priznal znalečné vo výške 767,14 € (za Znalecký posudok č. 80/2016) a sumu 965,92 € (za Znalecký posudok č. 81/2016). Zároveň upravil účtáreň okresného súdu, aby znalcovi vyplatila znalečné z rozpočtových prostriedkov súdu. Uznesením zo dňa 29. 09. 2014 okresný súd priznal svedkovi M. B. svedočné vo výške 21,60 € a zároveň tiež upravil účtáreň okresného súdu, aby svedkovi uvedené svedočné vyplatila z rozpočtových prostriedkov. Žalobca bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov, preto okresný súd priznal štátu náhradu trov konania vynaložených z rozpočtových prostriedkov voči žalovanému 1/ a 2/, u každého v pomere 25 %; okresný súd nepriznal štátu náhradu trov konania v rozsahu 50 % voči žalobcovi. O trovách strán sporu okresný súd rozhodol podľa ust. § 257 CSP, pretože mal za to, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré podľa okresného súdu spočívajú v tom, že by nebolo vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci a okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby na súd (snaha o mimosúdne vyriešenie sporu) spravodlivé priznať stranám sporu náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 a aj proti dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 10. 07. 2017 sa žalobca odvolal. V odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 žalobca uviedol, že podáva odvolanie do výroku, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a tiež proti výroku, ktorým mu okresný súd uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a žiada, aby odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby postupom podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch zmenil tak, že žalobu v odvolaní napadnutom rozsahu zamietla. Ďalej uviedol, že v prvom rade chce poukázať na to, že súd prvej inštancie sa nesprávne vypořiadal s otázkou povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému sumu 10 900 €, pričom súdom prvej inštancie uloženú povinnosť považuje za rozpornú s dobrými mravmi a aj s princípom spravodlivosti a primeranosti. Primárne v rozpore s dobrými mravmi a s princípom spravodlivosti a primeranosti podľa žalobcu je to, aby sa pri vypořiadaní podielového spoluvlastníctva k stavbe so súpisným číslom 70, ako aj k ostatným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálnym odborom, nachádzajúcimi sa v okrese Žiar nad Hronom, obec C. D., k. ú. C. D. vychádzalo z ich súčasnej všeobecnej hodnoty tak, ako bola ustálená Znaleckým posudkom č. 81/2016, hoci súčasnú všeobecnú trhovú hodnotu nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX ako aj hodnotu ním vykonaných stavebných prác žiadnym spôsobom nespochybňoval ani nespochybňuje, je presvedčený, že pri samotnom vypořiadaní podielového spoluvlastníctva nemal súd prvej inštancie vychádzať zo súčasnej faktickej hodnoty nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. D., obsahujúcej aj ním vykonané stavebné práce, ale z hodnoty nehnuteľností, ktorá predstavuje rozdiel medzi všeobecnou trhovou hodnotou a hodnotou ním vykonaných stavebných prác a stavebných úprav. Ďalej žalobca v odvolaní poukázal na to, že predmetná domová nehnuteľnosť v začiatku výlučného užívania jeho osobou mala všeobecnú trhovú hodnotu iba cca 232 750,- Sk, t. j. cca 7 726 € a stavba so súpisným číslom XXX, ako aj ostatné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálny odbor, nachádzajúce sa v okrese Žiar nad Hronom, v obci C. D. a v katastrálnom území C. D. v začiatku ich výlučného užívania jeho bratom a žalovanými 1/ a 2/, mali všeobecnú trhovú hodnotu cca 1 400 000,- Sk, t. j. 46 471 €. Aj z uvedených dôvodov je podľa žalobcu žalovaným 1/ a 2/ priznaný nárok na zaplatenie sumy každému po 10 900 € v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko pri faktickom vypořiadaní medzi ním a jeho bratom obdržal nehnuteľnosti v diametrálne nižšej hodnote. S poukazom na uvedené nie je podľa žalobcu žalovaným 1/ a 2/ priznaný nárok na zaplatenie sumy každému po 10 900 € v súlade § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca v odvolaní poukázal ďalej na to, že súd prvej inštancie sa podľa jeho názoru tiež nesprávne vypořiadal s otázkou povinnosti jeho osoby zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 €, pretože v predmetnom súdnom konaní bola síce stanovená hodnota stavebných prác vykonaných zo strany žalovaných 1/ a 2/, avšak nebolo preukázané zo strany žalovaných 1/ a 2/, či tieto stavebné práce bolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. a išlo o bežnú záležitosť, alebo či tieto stavebné práce bolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. a nešlo o bežné záležitosť, alebo či tieto stavebné práce nebolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. a nešlo o bežnú záležitosť. Vyššie uvedené členenie stavebných prác má podľa žalobcu podstatný význam pri vypořiadaní podielového spoluvlastníctva, a to so zreteľom na ich opodstatnenosť, právnu kvalifikovateľnosť, právnu vynútiteľnosť, výšku sumy na zaplatenie, moment splatnosti a premlčateľnosť. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní zdôraznil, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal závermi rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/12/2011

zo dňa 27. 02. 2012, podľa ktorého „ pri vyporiadaní zrušovaného podielového spoluvlastníctva, ktoré súd vyporiadava podľa § 142 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka, ako vyporiadanie v širšom zmysle na návrh účastníka, je treba z hľadiska povahy nárokov a ich premlčania rozlišovať medzi nákladmi na nutnú opravu a údržbu vecí a nákladmi na opravu a údržbu vecí, ktoré neboli nevyhnutné, medzi nákladmi v bežnej záležitosti a v ostatných záležitostiach (§ 139 Občianskeho zákonníka), medzi nákladmi, s ktorými spoluvlastníci vyslovili súhlas, alebo ktoré boli niektorým spoluvlastníkom vynaložené bez tohto súhlasu“. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní tiež zdôraznil, že treba tiež zisťovať, či za trvania podielového spoluvlastníctva došlo medzi spoluvlastníkmi k dohode o spôsobe úhrady týchto nákladov, pretože až vtedy by bolo možné správne posúdiť aj prípadnú námietku premlčania. S prihliadnutím k tomu potom ide buď o majetkové právo investujúceho spoluvlastníka uplatňované voči druhému spoluvlastníkovi podľa § 511 ods. 3, § 137 ods. 1 a § 139 ods. 1, 2, 3 OZ, ktoré sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ, pre ktorej počiatok je rozhodujúca doba vynaloženia nákladov na opravu a údržbu, alebo o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré môže uplatňovať investujúci spoluvlastník už za trvania spoluvlastníckeho vzťahu, ktoré sa premlčí v dobe podľa § 107 OZ v súvislosti s vynaložením nákladov na opravu alebo údržbu, alebo o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zhodnotenia podielu druhého spoluvlastníka v súvislosti so zánikom podielového spoluvlastníctva, ktoré sa premlčí v dvojročnej premlčacej dobe podľa § 107 OZ od zániku tohto spoluvlastníctva.

2.1 V súvislosti na vyššie uvedeným žalobca v odvolaní namieta nevykonanie ním navrhovaného dôkazu súdom prvej inštancie, a to výsluchu znalca J. L. na vyjadrenie sa k otázke akého druhu boli stavebné práce. Taktiež podľa žalobcu žalovaným 1/ a 2/ priznaný nárok na investície súdom prvej inštancie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko on (žalobca) s vykonaním predmetných stavebných prác nesúhlasil. Odhliadnuc od vyššie uvedeného vzniesol žalobca voči žalovaným 1/ a 2/ priznanému nároku na zaplatenie investícií, každému sumu po 4 667,50 € v odvolacom konaní námietku premlčania. Poukázal na to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom neustálil kedy nastala splatnosť investícií vykonávaných zo strany žalovaných 1/ a 2/, teda kedy začala plynúť premlčacia doba. V závere odvolania žalobca uviedol, že podľa jeho názoru je rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu zmätočné, nie je z jeho obsahu zrejmé, čo bolo podkladom pre toto rozhodnutie, na základe akých skutočností súd prvej inštancie rozhodol vo výrokoch, proti ktorým sa odvoláva. Podľa názoru žalobcu sa súd prvej inštancie v prvom rade nesprávne a zmätočne vysporiadal s otázkou povinnosti jeho osoby zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 €, pričom rozsudok v tejto časti je v rozpore s dobrými mravmi. Tiež sa súd prvej inštancie podľa žalobcu nesprávne vysporiadal s otázkou povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667, 50 €, nakoľko nebolo v predmetnom súdnom konaní hodnoverným spôsobom zo strany žalovaných 1/ a 2/ preukázané o aký druh stavebných prác vykonávaných žalovanými 1/ a 2/ na nehnuteľnostiach zapísaných ma LV č. XXX išlo, pričom uvedené malo podstatný vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie. Rozsudok súdu prvej inštancie má podľa žalobcu v odvolaní napadnutých častiach vady, ktorými bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní zdôraznil, že za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Poukázal pritom na ust. § 220 ods. 2 CSP a navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako uviedol v úvode odvolania.

3. V podaní označenom ako odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C 30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017 sa žalobca odvolal aj proti dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie a uviedol, že žiada, aby odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) , d) a c) CSP odvolaním napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby postupom podľa § 388 CSP dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho návrhu na zaplatenie investícií voči žalovaným 1/ a 2/ v celom rozsahu vyhovie. Ďalej uviedol, že v prvom rade chce poukázať na to, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s uplatnenou námietkou premlčania investícií žalobcu vznesenej zo strany žalovaných 1/ a 2/. Podľa jeho názoru predmetná námietka premlčania neobstojí, je vznesená zo strany žalovaných 1/ a 2/ v rozpore s dobrými mravmi ako aj s princípom spravodlivosti a primeranosti. Primárnosť rozporu s dobrými mravmi ako aj s princípom spravodlivosti a primeranosti spočíva podľa žalobcu v tom, že žalovaní na jednej strane profitujú pri vyporiadaní stavby so súp. číslom ako aj ostatných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. a na strane druhej prostredníctvom vznesenej námietky premlčania odmietajú uhradiť jeho osobe zhodnotenie nehnuteľností, z ktorých majetkovo profitujú. Žalobca ďalej opakovane v odvolaní poukázal na to, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k. ú. C. D. v začiatku ich výlučného užívania žalobcom

mali všeobecnú trhovú hodnotu iba cca 232 750,- Sk, to je cca 7 726 € a rodinný dom so súpisným číslom XXX, ako aj ostatné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre kat. územie C. D. na začiatku ich výlučného užívania jeho bratom a žalovanými 1/ a 2/ mali všeobecnú trhovú hodnotu cca 1 400 000,- Sk, to je 46 471 €. Ďalší rozpor vznesenej námietky premlčania s dobrými mravmi je podľa žalobcu v tom, že žalovaní 1/ a 2/ námietku premlčania vzniesli ku koncu súdneho konania. V nadväznosti na uvedené žalobca uviedol, že má za to, že žalovanými 1/ a 2/ vznesená námietka premlčania investícií žalobcu do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. nie je v súlade s ust. § 3 ods. 1 OZ. Ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie sa v konaní žiadnym spôsobom nevysporiadal s charakterom stavebných prác vykonávaných jeho osobou na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D.. Poukázal tiež na to, že v priebehu súdneho konania nebolo žiadnym spôsobom preukázané, či ním vykonané stavebné práce bolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. a či išlo o bežnú záležitosť, alebo či tieto stavebné práce bolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. a nešlo o bežné záležitosť, alebo či tieto stavebné práce nebolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. a nešlo o bežnú záležitosť. Na tieto kritéria stavebných práv poukázal žalobca v odvolaní v súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/12/2011 zo dňa 27. 02. 2012, podľa ktorého „pri vyporiadaní zrušovaného podielového spoluvlastníctva, ktoré súd vyporiadava podľa § 142 ods. 1, veta tretia Občianskeho zákonníka (ako vyporiadanie v širšom zmysle na návrh účastníka) je treba z hľadiska povahy nárokov a ich premlčania rozlišovať medzi nákladmi na nutnú opravu a údržbu vecí a nákladmi na opravu a údržbu vecí, ktoré neboli nevyhnutné, medzi nákladmi v bežnej záležitosti a v ostatných záležitostiach (§ 139 Občianskeho zákonníka), medzi nákladmi, s ktorými spoluvlastníci vyslovili súhlas alebo ktoré boli niektorým spoluvlastníkom vynaložené bez tohto súhlasu.“ V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní zdôraznil, že súd prvej inštancie sa v rozsudku v odvolaní napadnutej časti žiadnym spôsobom nevysporiadal s otázkou začiatku plynutia premlčacej doby, s otázkou uplynutia premlčacej doby a s následnou samotnou otázkou dôvodnosti vznesenej námietky premlčania, osobitne k jednotlivým stavebným prácam vykonávaným jeho osobou za konkrétne obdobie. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní proti dopĺňaciemu rozsudku uviedol, že v rozsudku súdu prvej inštancie absentuje akékoľvek odôvodnenie, z akých dôvodov a pohnútok, s poukazom na charakter ním vykonávaných stavebných prác súd prvej inštancie ustálil začiatok z vykonaného znaleckého dokazovania a z vyjadrení sporových strán žiadnym spôsobom nevyplýva, akého charakteru boli ním vykonávané stavebné práce. Namietal tiež nevykonanie dôkazu súdom prvej inštancie navrhovaného jeho osobou, a to výsluchu znalca J. L., ktorý je podľa názoru žalobcu osobou oprávnenou na vyjadrenie sa akého druhu z hľadiska vyššie uvedených kritérií boli vykonané stavebné práce. Žalobca v odvolaní súdu prvej inštancie ďalej vytkol, že sa nesprávne vysporiadal aj s otázkou začiatku plynutia premlčacej doby investícií jeho osoby do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. vzhľadom k tomu, že bez akékoľvek odôvodnenia určil začiatok plynutia premlčacej doby na obdobie vykonávania predmetných investícií jeho osobou. V tejto súvislosti preukázal na to, že súd prvej inštancie nemal žiadnym spôsobom preukázané, akého charakteru boli ním vykonávané práce. Žalobca plynutia premlčacej doby jednotlivých investícií vykonaných jeho osobou. Zdôraznil, že zo súdneho spisu, dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise, tiež v odvolaní proti dopĺňaciemu rozsudku poukázal na to, že súd prvej inštancie nemal v konaní žiadnym spôsobom preukázané, či medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/, prípadne ich právnym predchodcom existovala dohoda ohľadne úhrady ním vykonávaných stavebných prác. Zdôraznil, že neobstojí súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, nakoľko sú tu ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a to s poukazom na ním navrhovaný výsluch znalca J. L., z ktorého by bolo možné pre súd prvej inštancie vyvodiť, ktoré stavebné práce vykonávané žalovanými 1/ a 2/ na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. boli nutné, a ktoré nutné neboli. Uvádzané nedostatky, resp. pochybenia zo strany súdu prvej inštancie sú podľa žalobcu podložené ustálenou súdnou praxou, konkrétne rozhodnutím č. 37/1982 uverejneným v Zbierke súdnych stanovísk a rozhodnutí, z ktorého vyplýva, že vždy treba zistiť či išlo o náklady na nevyhnutné opravy, či údržbu alebo o náklady na opravy a úpravy nie nevyhnutné. V závere odvolania proti dopĺňaciemu rozsudku žalobca uviedol, že rovnako ako v prípade základného rozsudku má za to, že aj pri vydávaní dopĺňacieho rozsudku bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, ktoré je v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonom zaručené aj článkom 46 a nasl. Ústavy SR ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ku ktorému dohovoru pristúpila Slovenská republika a stal sa súčasťou Ústavy SR.

4. K obsahu odvolania žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 sa žalovaní 1/ a 2/ písomne vyjadrili a vo vyjadrení uviedli, že žalobca sa majoritne vo svojom odvolaní opiera o právne tvrdenie, že rozsudok okresného súdu je v rozpore s dobrými mravmi a s princípom spravodlivosti

a primeranosti, s čím sa nie je možné stotožniť, pretože legislatívnou úpravou vykonanou zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilným sporovým poriadkom („CSP“), účinnou od 01. 07. 2016 bola rekodifikovaná procesnoprávna úprava obsiahnutá v zákone č. 99/1963 Zb., Občianskom súdnom poriadku („OSP“) na dva kódexy. Právna úprava dobrých mravov sa nachádza v Čl. 1 Základných princípov zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku („CMP“), v zmysle ktorého je súd ex officio povinný na dobré mravy v konaní prihliadať; v zmysle právnej úpravy CSP však tomu tak nie je. Ďalej žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázali na ust. § 366 CSP, kde sa uvádza, že prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred okresným súdom je možné použiť len výnimočne a v taxatívne uvedených prípadoch. Toto ustanovenie je však reštriktívne a teda zákon nepripúšťa nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v odvolacom konaní, a to i vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania. V ďalšom žalovaní 1/ a 2/ poukázali vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu na ust. § 153 CSP, kde je upravená sudcovská koncentrácia konania a na ust. § 154 CSP kde je upravená zákonná koncentrácia konania a uviedli, že práve takéto konanie žalobcu (vznesenie námietky premlčania až v odvolacom konaní) možno kvalifikovať ako konanie v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania, ako i naplnenie Čl. 5 Základných princípov CSP, t. j. zákazu zneužitia práva (denegatio justitiae). V uvedenej súvislosti žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že keď žalobca podával žalobu, v ktorej od žalovaných 1/ a 2/ požadoval vyplatenie rozdielu hodnoty nehnuteľností vzniknutého titulom jeho investícií, sám vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ neprihliadol na dobré mravy. Výšku hodnoty nehnuteľností určenú znaleckým posudkom v prvoinštančnom konaní nenamietal, pričom mal na to zákonné prostriedky a možnosti. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázali ďalej na ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedli, že žalobca investície vykonal do nutnej opravy, čo písomne pred súdom prvej inštancie sám potvrdil. Táto skutočnosť teda nebola sporná a preto súd prvej inštancie nebol povinný v časti nespornej medzi stranami sporu vykonávať dokazovanie. Žalovaní 1/ a 2/ poukázali vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu ďalej na ust. § 363 CSP a 365 CSP a uviedli, že z uvedených ustanovení CSP vyplýva povinnosť objektívne odôvodniť odvolacie dôvody, čo žalobca nesplnil. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcu žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že podľa ich názoru je rozhodnutie okresného súdu o investíciách žalovaných 1/ a 2/ správne, pretože z predložených dokladov, ako aj z ich ocenenia znalcom vyplýva, že tento záver súdu prvej inštancie je vecne správny a zákonný. Uviedli, že okresný súd rozhodol kvalifikovane a v súlade s platnou právnou úpravou. Pokiaľ ide o investície žalovaných 1/ a 2/ žalobca premlčanie v prvoinštančnom konaní nenamietal, urobil tak až v odvolaní, čo zákon nepripúšťa (§ 366 CSP). Na základe uvedených skutočností žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

5. Na obsah vyjadrenia žalovaných 1/ a 2/ k odvolaniu žalobcu reagoval žalobca v podaní zo dňa 28. 08. 2017, kde uviedol, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu a to či už proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/308/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 alebo proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017. Podľa názoru žalobcu vyjadrenie žalovaných 1 a 2/ k odvolaniu je zmätočné, nepreskúmateľné, pričom obsahuje nesprávne právne aj skutkové závery. Z obsahu vyjadrenia žalovaných 1/ a 2/ nie je podľa žalobcu možné jednoznačne identifikovať, či sa predmetné vyjadrenie vzťahuje na odvolanie jeho osoby voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 alebo voči dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017. Odhliadnuc od vyššie uvedeného sa právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ podľa žalobcu vo svojom vyjadrení nesprávne odvoláva na príslušné ustanovenie CSP ohľadne uplatňovania prostriedkov procesného útoku, resp. procesnej obrany, sudcovskej koncentrácie konania a zásahy hospodárnosti a rýchlosti konania, pretože z ustanovenia § 470 ods. 2 CSP podľa žalobcu vyplýva, že právnym zástupcom žalovaných 1/ a 2/ uvádzané procesné inštitúty nemožno aplikovať na sporové konania začaté pred 01. 07. 2016. Pokiaľ by však právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ trval na uvedenom a s jeho tvrdeniami by sa v tomto smere stotožnil aj odvolací súd, žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ poukázal na to, že aj právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ sa dostal do omeškania s uplatňovaním prostriedkov procesnej obrany, keď námietku premlčania voči jeho osobou vykonaným stavebným prácam vzniesol po prvý krát až vo svojej písomnosti zo dňa 05. 04. 2017, t. j. 3 roky po začatí predmetného súdneho konania. V závere vyjadrenia k vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ žalobca uviedol, že vzhľadom na skutočnosti uvedené v jeho vyjadrení a v odvolaniach žiada, aby bolo rozhodnuté v súlade s odvolacími petitií oboch jeho odvolaní.

6. Žalovaní 1/ a 2/ sa vyjadrili aj k odvolaniu žalobcu voči dopĺňaciemu rozsudku, pričom vo vyjadrení uviedli, že žalobca dôvodnosť odvolania opiera o citáciu ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), g), f) a písm. h) CSP, ktoré ustanovenia mal súd prvej inštancie podľa jeho názoru porušiť. Okresný súd sa mal podľa tvrdenia žalobcu nesprávne vysporiadať s námietkou premlčania hodnoty jeho investícií, keď mal konať v rozpore s dobrými mravmi, spravodlivosti a primeranosti. Tento názor žalobcu však podľa žalovaných 1/ a 2/ odporuje CSP, ktorý dáva súdu povinnosť vyhovieť vznesenej námietke premlčania, pokiaľ je dôvodná, bez ohľadu na dobré mravy. Pokiaľ žalobca v odvolaní okresnému súdu vytkol, že sa nevysporiadal s tým, či stavebné práce vykonané žalobcom bolo nutné vykonať na opravu a údržbu nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D., tak s týmto názorom žalobcu nie je možné sa stotožniť, nakoľko v zmysle zákonnej úpravy CSP okresný súd nemal žiadnu povinnosť skúmať v odvolaní namietané skutočnosti, pokiaľ sám žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 09.03.2017 na strane 3 uviedol, že „investície vykonané mojou osobou sa v značnej miere týkali nutnej (nevyhnutnej) opravy domu“. Tieto skutočnosti neboli preto sporné, pričom boli tvrdené zo strany samotného žalobcu. Pokiaľ žalobca okresnému súdu v odvolaní vytkol, že nesprávne ustálil začiatok plynutia premlčacej doby, žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní uviedli, že s týmto názorom žalobcu nie je možné sa stotožniť, pretože okresný súd zo žalobcom predložených dokladov, ako aj zo znaleckého posudku určil dobu, kedy boli práce vykonané. Názor žalobcu ohľadne počítania premlčacej doby od kolaudácie nevyplýva podľa žalovaných 1/ a 2/ zo žiadneho súdneho rozhodnutia, ani z názoru najvyšších súdnych autorít. Naopak, odporuje platnej právnej úprave, z ktorej vyplýva, že vykonané investície bez súhlasu spoluvlastníka (v tom čase ešte žijúceho právneho predchodcu žalovaných 1/ a 2/), bol žalobca oprávnený z dôvodu plynutia premlčacej doby uplatniť si voči nemu, v čase ich vykonania. Okresný súd pri svojom rozhodovaní správne podľa žalovaných 1/ a 2/ prijal právny názor o počiatku plynutia premlčacej doby, keď ustálil začiatok plynutia premlčacej doby nie dobou zrušenia podielového spoluvlastníctva, ale dobou vynaložených nákladov. Prvoinštančný súd v zmysle ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodol zákonne, kvalifikovane a procesne správne, keď vynaložené investície do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, Stará Kremnička nemohol žalobcovi vzhľadom k uplatnenej námietke premlčania žalovanými 1/ a 2/ priznať. Okresný súd v zmysle procesnej diligencie strán sporu, na ktorej báze je CSP vybudované, nebol povinný nad rozsah hmotnoprávných návrhov a prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany žalobcu vykonať ďalšie dokazovanie, keď skutočnosti neboli sporné a ani namietané, i vzhľadom na rýchlosť a hospodárnosť konania. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcu k dopĺňaciemu rozsudku žalovaní 1/ a 2/ navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP) po prejednaní odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 a dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017 v poradí prvým rozsudkom vydaným v tejto veci rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil; vo zvyšnej časti zostal rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 nedotknutý. Dopĺňací rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017 odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP mu vec v uvedenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Proti predmetnému, v poradí prvému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal žalobca podľa § 420 písm. f) CSP a podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolanie. V dovolaní uviedol, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu trpí viacerými vadami zmätočnosti ako aj nesprávnym právnym posúdením. Navrhol, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. V súvislosti s dovolacím dôvodom uplatneným podľa ust. § 420 písm. f) CSP žalobca v dovolaní uviedol, že výroky rozhodnutí prvoinštančného a odvolacieho súdu sú v zrejmom rozpore s vykonanými dôkazmi a s objektívnym právnym stavom. V uvedenej súvislosti žalobca v dovolaní uviedol, že podľa LV č. XXX, k. ú. C. D. mal žalobca spoluvlastnícky podiel 1/2, žalovaný 1/ mal spoluvlastnícky podiel 1/3a žalovaná 2/ mala spoluvlastnícky podiel 2/3. V dôsledku uvedeného sú potom podľa žalobcu dovolaním dotknuté výroky rozsudku odvolacieho súdu nesprávne, keďže žalobca mal byť povinný

zaplatiť žalovanému 1/3-nu a nie 1/2 celkovej sumy náhrady, resp. investícií a žalovanej 2/ 2/3-iny a nie 1/2. Žalobca v dovolaní ďalej namietal, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal jeho odvolacou námietkou, že žalovaným 1/ a 2/ priznaný nárok na zaplatenie náhrady ako vylúčeným spoluvlastníkom (každému po 10.900,- Eur) je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobca v dovolaní formuloval nasledovnú dovoláciu otázku: „Či v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže súd znížiť primeranú náhradu, ktorú je povinný zaplatiť spoluvlastník, ktorému boli nehnuteľnosti prikázané, ďalším (odstupujúcim) spoluvlastníkom s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka“. Odvolací súd sa k takto konkrétne vymedzenej otázke podľa žalobcu nevyjadril, ale v bode 9. odôvodnenia rozsudku uviedol, že rozhodujúca je cena spoločnej veci v čase jej vyporiadania. Podľa názoru žalobcu mali sudy (prvoinštančný a odvolací) primeranú náhradu s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka znížiť, pretože v čase, keď žalobca začal sám užívať predmetnú nehnuteľnosť, mala táto nehnuteľnosť hodnotu približne 7.726,- Eur a súčasná hodnota tejto nehnuteľnosti je 95.200,- Eur, ktorú hodnotu predmetná nehnuteľnosť dosiahla podľa žalobcu výlučne jeho pričinením. Pre porovnanie žalobca poukázal na to, že nehnuteľnosti, ktoré boli prikázané do podielového spoluvlastníctva žalovaným, mali v čase začatia ich užívania žalovanými trhovú hodnotu približne 46.471,- Eur a v súčasnosti je ich trhovú hodnotu 51.600,- Eur. Žalovaní teda hodnotu nehnuteľností, ktoré užívajú zvýšili podľa žalobcu iba zanedbateľným spôsobom.

10. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhli dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť a priznať im náhradu trov dovolacieho konania. Uviedli, že rozporujú skutkové a právne tvrdenia uvádzané žalobcom v dovolaní. Tieto považujú za nedôvodné a nenapĺňajúce atribúty dovolania. Tvrdenia žalobcu uvedené v dovolaní označili žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu za všeobecné, bez ich akéhokoľvek ďalšieho substancovania žalobcom. Zdôraznili, že dovolávanie sa dobrých mravov žalobcom neobstojí, pretože sám žalobca nekonal v súlade s uvedenou zásadou, keď nebol ochotný v záujme dosiahnutia spoločného konsenzu so žalovanými mimosúdne jednať, pričom žiadnym spôsobom neuniesol dôkazné bremeno v časti jeho tvrdení. Tiež uviedli, že žalobca neuviedol v dovolaní žiadnu relevantnú právnu otázku v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, ktorá by mala mať zásadný význam na meritum veci. Rovnako nebol podľa žalovaných naplnený ani dovolací dôvod v zmysle ust. § 420 písm. f) CSP, pretože v zmysle ustálenej judikatúry ESLP právo na spravodlivý proces v zmysle článku 6 Dohovoru nemožno chápať tak, že súd je povinný dať odpoveď na každý argument strán sporu.

11. Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 35 CSP) rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2020 sp. zn. 13Co/193/2018 v časti, v ktorej krajský súd potvrdil výrok rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 22. mája 2017 č. k. 5C/30/2013-281 o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva, každému sumu 10 900 Eur a titulom investícií každému sumu 4 667,50 Eur v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku, zrušil a v uvedenom rozsahu vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia najvyšší súd ako súd dovolací uviedol, že pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákona, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Za takéto porušenie práva považoval dovolací súd nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v časti týkajúcej sa náhrady vylúčených spoluvlastníkov a investícií s odôvodnením, že odvolací súd sa v odôvodnení dovolaním napadnutého rozsudku nezaoberal s odvolacou námietkou žalobcu, že rozhodnutím súdu prvej inštancie žalovaným priznaný nárok na zaplatenie náhrady vylúčeným podielovým spoluvlastníkom (každému po 10.900,- Eur) a investícií je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nereagoval tiež na argumentáciu žalobcu, že vzhľadom na stav uvedený na LV č. XXX, k. ú. C. D. sudy oboch inštancií rozhodli nesprávne, keď v zmysle ich rozhodnutia mal žalobca uhradiť žalovanému 1/ 1 (a nie 1/3) a žalovanej 2/ 1 (a nie 2/3) z celkovej sumy náhrady, resp. investícií. V uvedenej súvislosti dovolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia konštatoval, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že právny zástupca žalobcu pred súdom prvej inštancie v súvislosti s okolnosťami, za ktorých došlo k zveľadovaniu jemu prikázaných nehnuteľností, argumentoval aj dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozsudku, ani dopĺňacieho rozsudku na uvedenú argumentáciu žalobcu nijako nereagoval. V uvedenej súvislosti najvyšší súd v odseku 16.2 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia uviedol, že odvolací súd predmetnú argumentáciu žalobcu

uvedenú aj v odvolaní síce premietol do konštatačnej časti odseku 2. a 2.1 odôvodnenia svojho rozhodnutia, avšak vo svojich východiskách a záveroch na uvedenú argumentáciu žalobcu nereagoval. Odvolací súd teda podľa odôvodnenia zrušujúceho uznesenia dovolacieho súdu nereagoval na skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, hoci boli, resp. mohli byť pre rozhodnutie o odvolaní podstatné a právne významné a jasným a zrozumiteľným spôsobom sa nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie o odvolaní podstatné a právne významné. Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že rozhodnutie dovolacieho súdu je nepreskúmateľné a arbitrárne, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP, preto rozsudok dovolacieho súdu vo výroku zrušujúceho uznesenia vymedzenom rozsahu zrušil a vec mu v uvedenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zrušení v poradí prvého rozsudku vo vyššie uvedenom rozsahu dovolacím súdom vec opätovne prejednal v rozsahu a z dôvodov daných odvolaním podľa ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania podľa ustr. § 385 ods. 1 CSP (a contráριο) a rozsudok okresného súdu č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. mája 2017 vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 Eur v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil; vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 Eur v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. mája 2017 podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že vzájomný návrh žalovaných 1/ a 2/, týkajúci sa investícií, zamietla.

13. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Zmyslom citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, ktoré možno definovať ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných (rozsudok NS ČR zo dňa 26. 06. 1997, sp. zn. 3Cdo 69/96).

15. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že v zmysle odbornej spisby a ustálenej súdnej praxe, postup súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto len vo výnimočných situáciách, kedy hlavná alebo aspoň prevažujúca motivácia výkonu práva je úmysel poškodiť či znevýhodniť povinnú osobu (šikanózný výkon práva), prípadne kedy je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi stranami sporu, tak na postavení niektorej z nich navonok. Korektív dobrých mravov však nesmie byť na ujmu právnej istoty a nesmie neprímerane oslabovať subjektívne práva strán sporu vyplývajúce z právnych noriem.

16. Podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak nedôjde k dohode, zruší podielové spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

17. Najvyšší súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia odvolaciemu súdu vytkol, že sa nevysporiadal s odvolacou argumentáciou žalobcu, v rámci ktorej žalobca v odvolaní namietal, že žalovaným 1/ a 2/ priznaný nárok na zaplatenie náhrady za zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. C. D. a investícií (ktoré nehnuteľnosti žalobca nadobudol do výlučného vlastníctva), je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto odvolací súd po opätovnom prejednaní veci, viazaný právnym názorom dovolacieho súdu uvádza, že pokiaľ ide o posúdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie premietnutých do žalobcovi uloženej povinnosti zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ titulom vyporiadania podielového spoluvlastníctva každému z nich sumu 10 900 Eur, odvolací súd nepovažuje z nižšie uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie za vyvolávajúce rozpor s dobrými mravmi, pretože tak ako

je uvedené v odseku 15. odôvodnenia tohto rozsudku, korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu právnej istoty.

18. Podľa Čl. 2 ods. 1 Základných princípov CSP, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak takej ustálenej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

19. Po opätovnom prejednaní odvolania žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa nevyssporiadal s argumentáciou žalobcu, že povinnosť žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ titulom vyrovnania podielov (primeranej náhrady), každému po 10 900 € a titulom investícií každému po 4 667,50 Eur je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom primárne je v rozpore s dobrými mravmi podľa žalobcu to, že sa má pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. Stará Kremnička vychádzať z ich súčasnej všeobecnej trhovej hodnoty tak, ako bola táto ustálená Znaleckým posudkom č. 81/2016, vypracovaným znalcom J. K. L., pretože hoci súčasnú všeobecnú trhovú hodnotu predmetných nehnuteľností, tak ako aj hodnotu ním vykonaných stavebných prác, nespochybňoval a ani nespochybňuje, je presvedčený, že pri samotnom vyporiadaní podielového spoluvlastníctva nemal súd vychádzať zo súčasnej všeobecnej trhovej hodnoty nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D., ale z hodnoty, ktorá predstavuje rozdiel medzi ich všeobecnou trhovou hodnotou a hodnotou ním vykonaných stavebných prác a stavebných úprav, odvolací súd uvádza, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre určenie výšky primeranej náhrady odstupujúcim spoluvlastníkovi/kom, ktorý/ri je/sú zo spoluvlastníctva rozhodnutím súdu o zrušení spoluvlastníctva vylúčený/ní, je rozhodujúca cena spoločnej veci v čase jej vyporiadania. Vzhľadom na porovnateľnú, takmer rovnakú všeobecnú úpravu podielového spoluvlastníctva v Českej republike a v Slovenskej republike, umožňujúcu uplatnenie komparatívneho výkladu, poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 2597/2010, kde Najvyšší súd ČR uviedol, že: „v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je pre určenie primeranej náhrady rozhodujúca cena nehnuteľnosti v dobe jej vyporiadania.“ Ak totiž zo Znaleckých posudkov č. 80/2016 a č. 81/2016, vypracovaných znalcom J. K. L., (ktorých závery v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nespochybnila žiadna zo strán sporu) vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. v čase vyporiadania je 95 200 € a všeobecná hodnota nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. v čase vyporiadania je 51 600 €, tak potom v prípade že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. C. D. nadobudol do výlučného vlastníctva žalobca, tak žalobca nadobudol tieto nehnuteľnosti v hodnote 95 200 € a v prípade, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. C. D. nadobudli do podielového spoluvlastníctva žalovaní 1/ a 2/, každý v 1-ici, tak žalovaní 1/ a 2/ nadobudli tieto nehnuteľnosti v celkovej hodnote 51 600 €, čo znamená že pokiaľ súd prvej inštancie zaviazal žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ na vyrovnanie podielov, každému po 10 900 €, čo riadne a zrozumiteľne v odseku 17. odôvodnenia rozsudku vysvetlil, tak rozhodol v súlade so súdnou praxou. Rovnaký princíp (hodnota nehnuteľností v čase ich vyporiadania, nie nadobudnutia) sa uplatňuje aj pri vyporiadaní BSM, teda v súlade s princípom právnej istoty je dôvodné stranami sporu očakávať, že za relevantnú sa v čase vyporiadania spoluvlastníctva považuje všeobecná trhovú hodnotu nehnuteľností v čase vyporiadania. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 1997, podľa ktorého: „Primeranú náhradu je treba chápať ako hodnotový ekvivalent vyjadrený v peniazoch, umožňujúci podľa miestnych podmienok obstaranie podobnej veci, aká bola predstavovaná podielom spoluvlastníka, ktorý bol prisúdený ostatným spoluvlastníkom. Za takú nemožno považovať stanovenú náhradu vychádzajúcu zo zistenej ceny podľa cenového i predpisu. K tomu, aby náhrada bola primeraná, musí byť závislá na konštrukcii a vybavení, veľkosti a veku stavby, ale i na záujme o ňu, t. j. na dopyte a ponuke v danom mieste a čase. Musí ísť o náhradu, ktorá predstavuje objektívnu cenu, za ktorú by bolo možné vec predať“. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie mu uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ titulom primeranej náhrady, každému po 10 900 Eur, čo nezodpovedá stavu na LV č. XXX, k. ú. D., v zmysle ktorého mu mal súd prvej inštancie uložiť povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ každému nie 1 zo sumy 21 800 Eur, ale 1/3 žalovanému 1/ a 2/3 žalovanej 2/, že poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 33/2010 zo dňa 28. 09. 2011, kde najvyšší súd uvádza: „V konaní o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súd pri úvahe, komu zo spoluvlastníkov prikáže vec za primeranú náhradu, neberie na zreteľ samostatne iba niektoré z hľadísk výslovne uvedených v § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka (veľkosť spoluvlastníckych

podielov, účelné využitie veci a pod.), ani spoločne iba tieto zákonom vyznačené hľadiská, ale komplexne celý súbor relevantných skutočností, ktorý nie je vyčerpaný iba hľadiskami priamo vymenovanými v tomto ustanovení zákona“. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ titulom zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. C. D., každému sumu 10 900 Eur, zodpovedajúcu 1-ici zo sumy 21 800 Eur (viď odsek 17. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22. mája 2017) a nie 1/3 žalovanému 1/ a 2/3 žalovanej 2/ z uvedenej sumy a žalovaní 1/ a 2/ (ktorých sa to bezprostredne týka) sa proti takémuto spôsobu vyporiadania neodvolali, tak nemožno tvrdiť, že súd prvej inštancie zásadným spôsobom pochybil, keď pri rozhodovaní nezohľadnil pôvodnú veľkosť spoluvlastníckych podielov žalovaných 1/ a 2/ k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. C. D., ktorých výlučným vlastníkom sa na základe zrušenia podielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovaných k nim, stal žalobca.

20. Pokiaľ ide o investície do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. a na LV č. XXX, k. ú. C. D., ktoré si napriek žalovanými 1/ a 2/ tvrdenej dohode žalobcu a právneho predchodcu žalovaných 1/ 2/ o vzájomnom neuplatňovaní „doplatkov“ pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, vrátane vynaložených investícií do predmetných nehnuteľností (ktorej existenciu žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie poprel) v konečnom dôsledku uplatnili v konaní tak žalovaní 1/ a 2/ ako aj žalobca (o ktorého nároku na investície rozhodol súd prvej inštancie neprávoplatným Dopĺňacím rozsudkom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. júla 2017), o ktorých investíciách žalovaných 1/ a 2/, vynaložených do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D. rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 22. 05. 2017 tak, že v súlade so závermi Znaleckého posudku č. 80/2016, vypracovaného znalcom J. K. L., zaviazal žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ titulom investícií vynaložených do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. C. D., každému sumu 4 667,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, odvolací súd uvádza, že po opätovnom prejednaní odvolania žalobcu dospel k záveru, že uplatnenie nároku na investície v danom prípade neobstojí a je rozporné s dobrými mravmi, z toho dôvodu, že predmetom vyporiadania a zrušenia podielového spoluvlastníctva boli dve skupiny nehnuteľností – nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. C. D. (ktoré pripadli do výlučného vlastníctva žalobcu) a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. C. D. (ktoré pripadli do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/ v podiele 1), čo znamená, že žiadny z odstupujúcich spoluvlastníkov neinvestoval do nehnuteľností vo vzťahu ku ktorým od podielového spoluvlastníctva musel odstúpiť, teda nehnuteľnosti do ktorých žalobca a žalovaní investovali zostali po zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva v ich vlastníctve (pokiaľ ide o žalobcu vo výlučnom vlastníctve žalobcu a pokiaľ ide o žalovaných v podielovom spoluvlastníctve žalovaných), a preto by bolo práve to rozporné s dobrými mravmi, keby si mali žalobca a žalovaní napriek tejto skutočnosti navzájom investície vynaložené nimi do nehnuteľností, ktoré po vyporiadaní podielového spoluvlastníctva zostali v ich vlastníctve nahrádzať, preto odvolací súd v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 22. mája 2017 zmenil tak, že vzájomný návrh žalovaných 1/ a 2/ týkajúci sa investícií zamietol. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 21. 11. 2018, sp. zn. 4Cdo/148/2017, kde najvyšší súd uvádza: „Počas konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva si spoluvlastník, ktorému je ukladaná povinnosť zaplatiť druhému spoluvlastníkovi primeranú náhradu za vyporiadované nehnuteľnosti, nemôže proti takémuto nároku spoluvlastníka započítať iný majetkový nárok. Súd v týchto súvislostiach ani nemôže znížiť peňažnú náhradu s poukazom na dobré mravy. Je tomu tak preto, že rozhodnutie súdu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva má konštitutívnu povahu a zakladá tak práva a povinnosti až do budúca. Právo na zaplatenie náhrady tak vzniká spoluvlastníkovi až právoplatnosťou tohto rozhodnutia a len proti takto existujúcemu nároku možno namietat' započítanie. Preto kým toto právo nejestvuje, nemožno ho ani porovnávať s kritériom dobrých mravov. Pre určenie výšky primeranej náhrady spoluvlastníkovi, ktorý je zo spoluvlastníctva vylučovaný, je rozhodujúca cena spoločnej veci v čase jej vyporiadania“.

21. O trovách konania (prvoinstančného, odvolacieho a dovolacieho) rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v súlade s nálezom Ústavného súdu ČR, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je tzv. iudicium duplex, t. j. konaním, v ktorom súd nie je viazaný návrhom podielového spoluvlastníka o spôsobe zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pričom každá zo strán sporu môže podať návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (teda každá zo strán sporu môže byť tak žalobcom ako aj žalovaným). V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3202/20, zo dňa 2. 11. 2021, kde Ústavný súd ČR uviedol: „V konaniach iudicium duplex nemožno

na trovy bez ďalšieho aplikovať zásadu úspechu vo veci. Spravidla sa javí ako spravodlivé, aby každá zo strán sporu sama znášala svoje trovy konania a nebola povinná nahradiť trovy konania druhej strany sporu, ibaže by na to boli dané okolnosti hodné osobitného zreteľa“ (v zmysle ust. § 257 CSP), ktoré v danom prípade preukázané neboli.

22. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.